

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2740

гр. Пловдив, 29.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

като разгледа докладваното от Елена З. Калпачка Въззивно гражданско дело № 20225300502942 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435, ал. 2 и сл. от ГПК.

Предмет на разглеждане е жалба, подадена от адв. А. К., гр. Пловдив, длъжник по изп. дело № 20228280400692 против действията на ЧСИ Д.М. с район на действие ОС Пловдив – налагане на възбрана изх. № 16243/11.10.2022 г. Жалбоподателят се позовава на извършени нарушения на чл. 442а, тъй като наложеното обезпечение е явно несъразмерно с размера на задължението по изпълнителното дело, доколкото дългът е в размер на 8593 лв., а пазарните цени на възбранения имот по делото с идентификатор 47295.23, находящ се в землището на с. ...., с площ 5600 кв.м, с трайно предназначение на територията – земеделска, с начин на трайно ползване – овощна градина, е в рамките на 130000 – 140000 евро. Сочи, че съгласно нормата на чл. 441, ал. 2 от ГПК е налице незаконосъобразно принудително изпълнение и когато съдебният изпълнител е наложил обезпечения, които са явно несъразмерни с размера на задължението по изпълнителното дело.

Моли, на осн. чл. 2 от ЗЧСИ, във вр. с чл. 264, ал. 2 от ЗСВ, във вр. с чл. 441, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 442а от ГПК, да бъде отменена като незаконосъобразна възбрана изх. № 16243/11.10.2022 г., наложена по изп.дело № 692/2022 г., тъй като наложената с нея мярка е несъразмерна на вземането на взыскателя по визираното изпълнително дело.

В законоустановения срок не е постъпил писмен отговор от взыскателя по изпълнителното дело.

По реда на чл. 436, ал. 3 от ГПК са постъпили мотиви от ЧСИ Д.М., относно обжалваните действия. Счита, че доколкото всяка секвестрируема вещ на длъжника служи за обезпечение на кредиторите му, насочването на изпълнението върху имота е законосъобразно, а и единствено възможно, поради липса на друго имущество на стойност

около 10 000 лв., поради което претенциите на длъжника са неоснователни. Заявява, че не може да вземе отношение по предполагаемите пазарни цени на имота, но счита, че възможността на длъжника да предостави друго обезпечение или да заплати дълга си е регламентирана в закона и е на негово разположение.

Пловдивският окръжен съд, след преценка на доказателствата по делото и доводите на страните, намира частната жалба за подадена в срок от легитимирано лице – длъжник в изпълнителното производство, но недопустима по следните съображения:

Изпълнителното производство е било образувано въз основа на издаден в полза на К. А. Б. изпълнителен лист за присъдени разноси по НЧХД № 6252/2019 г. по описа на РС Пловдив и ВНЧХД 2032/2021 г. по описа на ОС Пловдив. По делото са извършени справки за имущественото състояние на длъжника, присъединен е вискател по право, като е изпратена ПДИ на длъжника с посочено общо задължение по изпълнителното дело към датата на изпращането на поканата в размер на 8593,43 лв. В дадения срок за доброволно изпълнение е наложена възбрана на собствен на длъжника поземлен имот с идентификатор 47295.23, находящ се в землището на с. ...., местност ....., с площ 5600 кв.м, с трайно предназначение на територията – земеделска, с начин на трайно ползване – овощна градина. За тези действия на ЧСИ длъжникът е уведомен на 02.11.2022 г. и в срок обжалва налагането на възбраната, поради несъразмерност на обезпечението с размера на задължението.

Действително законодателят е въвел изискване за съразмерни действия при водене на изпълнителното производство, за да се избегне намеса в имуществената сфера на длъжника над необходимото, непропорционално на преследваната цел, не само с цитираните в жалбата чл. 441, ал. 2 от ГПК, чл. 442 а от ГПК, а с други текстове на ЗИДГПК, обн. ДВ, бр. 86 от 2017 г., примерно чл. 79, ал. 1, т. 3 ГПК, чл. 426, ал. 2 ГПК. Принципът за пропорционалност, заложен в правото на ЕС, предвижда съдържанието и формата на дадено въздействие да не надхвърлят необходимото за постигане на конкретната цел, като същият е последователно прилаган в практиката на СЕС. Поради това настоящият състав принципно споделя твърденията в жалбата, че законът задължава съдебния изпълнител да съобразява предприетите изпълнителни и обезпечителни способности с размера на задължението, като отчита всички данни и обстоятелства по делото и не допуска непропорционална намеса в имуществената сфера на длъжника, над необходимото за събиране на вземането при провеждане на принудителното изпълнение, като при налагане на обезпечения, които са явно несъразмерни с размера на задължението по изпълнителното дело, би било налице незаконосъобразно принудително изпълнение, без да може да вземе становище дали в конкретния случай е налице такава несъразмерност, поради липсата на доказателства за действителната пазарна цена на възбранения имот и предмета на съдебния контрол, очертан в процесуалния закон.

В конкретната хипотеза, въз основа на данните по делото и приложените доказателства, съдът намира, че жалбата е недопустима, тъй като обжалваните изпълнителни действия не са от категорията на предвидените в чл. 435, ал. 2 от ГПК. Законодателят

изчерпателно е изброил действията на съдебния изпълнител, които подлежат на обжалване и разширително тълкуване е недопустимо. Законодателят е приел, че длъжникът има право да обжалва постановлението за глоба; насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо; отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението; отказа на съдебния изпълнител да извърши нова оценка по реда на чл. 468, ал. 4 и чл. 485; определянето на трето лице за пазач, ако не са спазени изискванията на чл. 470, както и в случаите по чл. 486, ал. 2; отказа на съдебния изпълнител да спре, да прекрати или да приключи принудителното изпълнение; разносните по изпълнението. Налагането на възбрана не е от кръга на изчерпателно изброените действия, които подлежат на съдебен контрол, като в жалбата няма изложени твърдения за насочване на изпълнението към несеквестируема вещ. Съгласно дадените задължителни указания в т. 1 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по тълкувателно дело № 2/2013 г. на ВКС, ОСГТК, възбраната и запорът, като изпълнителни действия не подлежат на обжалване, на обжалване подлежи насочването на изпълнението върху несеквестируемо имущество, каквито оплаквания няма изложени в жалбата, по която е образувано настоящото производство.

Предвид недопустимостта на подадената жалба, същата следва да се остави без разглеждане, а производството пред съда да бъде прекратено.

Мотивиран от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба вх. № 29632/11.11.2022г. на адв. А. К., гр. Пловдив, ул. „Цоко Каблешков“ № 10, ет. 1, офис 4, длъжник по изп. дело № 20228280400692, против действията на ЧСИ Д.М., рег. № 828 на КЧСИ, с район на действие ОС Пловдив – налагане на възбрана изх. № 16243/11.10.2022 г., като недопустима и прекратява производството по ч. гр. д. № 2942/2022г. по описа на Пловдивски окръжен съд.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Апелативен съд Пловдив в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____